

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4307/2020
19.11.2020.године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др. Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др. Илије Зиндовића, Бранка Станића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници по тужби тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Драган Младеновић, адвокат из ..., против тужених Град Лесковац, кога заступа Градско јавно правобранилаштво у Лесковцу и ЈВП "Србијаводе" из Београда, БПЦ "Морава" из Ниша, кога заступа пуномоћник Марјана Антонијевић, адвокат из ..., ради накнаде штете, вредност предмета спора 343.841,00 динара, одлучујући о ревизији друготуженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж бр. 2026/19 од 03.06.2020. године, у седници већа одржаној дана 19.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија друготуженог ЈВП "Србијаводе" из Београда, БПЦ "Морава" из Ниша.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија друготуженог ЈВП "Србијаводе" из Београда, БПЦ "Морава" из Ниша, изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж бр. 2026/19 од 03.06.2020. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж бр. 2026/19 од 03.06.2020. године одбијена је жалба тужених и потврђена је пресуда Основног суда у Лесковцу П 853/18 од 14.12.2018. године, којом су обавезани тужени да тужиоцу солидарно на име накнаде материјалне штете: због одузимања дела парцеле са карактеристикама као у изреци под 1. првостепене пресуде исплате износ од 115.128,00 динара и због уништења ограде са карактеристикама као у изреци под 2. првостепене пресуде исплате износ од 228.713,00 динара, све са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате. Преиначена је првостепена одлука о трошковима поступка тако што су исти смањени на износ од 146.152,00 динара, који су тужени обавезани да солидарно накнаде тужиоцу.

Против другостепене пресуде друготужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку. Позвао се на одлуке у којима је супротно одлучено у погледу његове одговорности за накнаду штете.

Одредбом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...55/14), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Поступајући на основу цитиране законске одредбе Врховни касациони суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији. Одлучивање о солидарној одговорности тужених у овој парници, не представља правно питање од општег интереса или правно питања у интересу равноправности грађана, о коме би Врховни касациони суд одлучивао по посебној ревизији. Не ради се о питању о коме је потребно ново тумачење права или уједначавање судске праксе. Претходне одлуке на које се позива ревидент донете су поводом другачијег чињеничног и правног основа. Исте су засноване на непостојању пасивне легитимације друготуженог за исплату накнаде за експроприсану или фактички експроприсану непокретност. У предметном спору ради се о накнади штете коју је друготужени обавезан да солидарно са првотуженим накнади тужиоцу као инвеститор радова којима је причињена штета на имовини тужиоца у виду фактичког заузимања дела парцеле и оштећења ограде тужиоца.

На основу изложеног одлучено је као у изреци у ставу један овог решења.

Тужба је у предметном спору поднета дана 16.10.2013. године. Вредност предмета спора пресуде која се ревизијом побија је износ од 343.841,00 динара.

Одредба члана 403. став 3. Закона о парничном поступку прописује да ревизија у имовинскоправним споровима није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Како је вредност предмета спора испод законом прописаног ревизијског цензуса ревизија није дозвољена.

На основу изложеног и члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је ревизију одбацио као у ставу другом изреке.

Председник већа-судија,
др. Драгиша Б.Слијепчевић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић